

اثرات خراش دهی مکانیکی، شیمیایی و سرماده‌ی برو جوانه زنی بذر دو گونه وحشی بادام (*Prunus scoparia* and *Prunus webbii*)

حیدری، مختار و مجید راحمی

به ترتیب دانشجوی دکترا و استاد بخش باغبانی دانشگاه شیراز

الوک (وك) (*Prunus webbii*) و ارزن (Scoparia) (دو گونه وحشی بادام هستند که بطور طبیعی در ایران رویش می‌یابند و می‌توان از این دو گونه در برنامه‌های بهنژادی بادام و یا بعنوان پایه استفاده نمود. بذور هر دو گونه دارای رکود بوده و جوانه‌زنی ضعیف یکی از مسائل مهم در تکثیر این گونه‌ها می‌باشد. در دو آزمایش جداگانه اثرات خراش دهی (فرود بردن در اسید سولفوریک غلظیت بمدت ۶۰، ۳۰، ۱۵، ۱۰، ۵ روز بر جوانه زنی بذر این دو گونه مورد بررسی قرار گرفت. هر آزمایش بصورت فاکتوریل در قالب طرح کامل‌تصادفی با چهار تکرار (هر تکرار شامل ۵۰ عدد بذر) اجرا گردید و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون دانکن انجام شد. نتایج نشان داد نوک چیزی و سرماده‌ی بمدت ۴۵ روز موجب بیشترین درصد جوانه در گونه *P. scorparia* و *P. webbii* گردید (به ترتیب ۹۶ و ۸۴ درصد)، نیاز سرماده‌ی بذری خراش دهی شده با اسید سولفوریک بسته به گونه متفاوت بود. تیمار با اسید سولفوریک بمدت ۳۰ دقیقه و سرماده‌ی بمدت ۳۰ روز موجب افزایش درصد جوانه‌زنی بذور گونه *P. scoparia* گردید (۷۴/۵ درصد). در گونه *P. webbii* با اسید بذوق افزایش درصد جوانه‌زنی بذور گونه *P. webbii* ۴۵ روز درصد جوانه‌زنی را تا ۳۷ درصد افزایش داد. نتایج نشان داد قبل از سرماده‌ی بذر هر دو گونه، حذف مکانیکی انوکارپ بذر مؤثر از خراش دهی با اسید سولفوریک می‌باشد.